

חורף 73

אנחנו הילדים של חורף שנת שבעים ושלוש
חלמתם אותנו לראשונה עם שחר בתום הקרבות
הייתם גברים עייפים שהודו למזלם הטוב
הייתן נשים צעירות מודאגות, ורציתם כל כך לאהוב
וכשהריתם אותנו באהבה בחורף שבעים ושלוש
רציתם למלא בגופכם את מה שחיסרה המלחמה.
כשנולדנו הייתה הארץ פצועה ועצובה
הבטתם בנו, חיבתם אותנו, ניסיתם למצוא נחמה
כשנולדנו ברכו הזקנים בעיניים דומעות
אמרו - הילדים האלה, הלוואי לא ילכו אל הצבא
ופניכם בתצלום הישן מוכיחות שדיברתם מכל הלב
כשהבטתם לעשות בשבילנו הכל, להפוך אויב לאוהב.

הבטתם יונה, עלה של זית,

הבטתם שלום בבית

הבטתם אביב ופריחות

הבטתם לקיים הבטחות

הבטתם יונה...

אנחנו הילדים של חורף שנת שבעים ושלוש
גדלנו, אנחנו עכשיו בצבא עם הנשק, קסדה על הראש
גם אנחנו יודעים לעשות אהבה, צוחקים ויודעים לבכות
גם אנחנו גברים, גם אנחנו נשים, גם אנחנו חולמים תינוקות
ולכן לא נלחץ, ולכן לא נדרוש ולכן לא נאיים
כשהיינו קטנים אמרתם - הבטחות צריך לקיים...
אם דרוש לכם כוח - ניתן. לא נחסוך, רק רצינו ללחוש -
אנחנו הילדים של החורף ההוא, שנת שבעים ושלוש.

הבטתם יונה, עלה של זית,

הבטתם שלום בבית

הבטתם אביב ופריחות

הבטתם לקיים הבטחות

הבטתם יונה...

(שמואל הספרי)